

Bazen mükâfatını bu dünyada verir bazen de ahirette verir. Konumuzla ilgili olarak Asr-ı Saadette yaşanan şu örnek önemlidir:

أَخْبَرَنَاسُوَيْدُبْن.ُ نَصْرٍ،قَالَأَنْبَأَنَاعَبْدُاللَّهِ،عَنِ ابْنِجُر.َيْجٍ،قَالَأَخْبَرَنِيعِكْرِمَةُبْنُخَا.لِدٍ،أَنَّ ابْنَأَبِيعَم.َّارٍ،أَخْبَرَهُعَنْشَد.َّادِبْنِالْهَادِ،أَنَّرَجُلاً،مِنَالأَعْرَابِجَاءَ إِلَىالنَّبِيِّصلّى اللّهعليه وسلّمفَآ.مَنَ بِهِوَاتَّبَعَهُ ثُمَّ قَالَأُهَاجِرُمَعَكَ ‏ ‏فَأَوْصَىبِهِالنَّبِيُّصلّى اللّهعليه وسلّمبَعْضَأَصْحَابِهِفَلَمَّاكَانَتْغَز.ْوَةٌغَنِمَ

النَّبِيُّ
صلّى اللّه
عليه وسلّم
سَبْيًا
فَقَسَمَ
وَقَسَمَ
لَهُ
فَأَعْطَى
أَصْحَابَهُ
مَا قَسَمَ
لَهُ وَكَانَ
يَرْعَى
ظَهْرَهُمْ
فَلَمَّا
جَاءَ
دَفَعُوهُ
إِلَيْهِ
فَقَالَ مَا
هَذَا
قَالُوا
قِسْمٌ
قَسَمَهُ
لَكَ
النَّبِيُّ
صلّى اللّه
عليه وسلّم فَأَخَذَهُ
فَجَاءَ بِهِ
إِلَى
النَّبِيِّ
صلّى اللّه
عليه وسلّم
فَقَالَ مَا
هَذَا قَالَ قَسَمْتُهُ
لَكَ قَالَ مَا
عَلَى هَذَا
اتَّبَعْتُكَ وَلَكِنِّي
اتَّبَعْتُكَ عَلَى أَنْ
أُرْمَى
إِلَى هَا
هُنَا -
وَأَشَارَ
إِلَى
حَلْقِهِ

بِسَهْمٍ -
فَأَمُوتَ
فَأَدْخُلَ
الْجَنَّةَ ‏.‏
فَقَالَ ‏(‏
إِنْ
تَصْدُقِ
اللَّهَ
يَصْدُقْكَ ‏)‏
‏. ‏ فَلَبِثُوا
قَلِيلاً
ثُمَّ
نَهَضُوا فِي
قِتَالِ
الْعَدُوِّ
فَأُتِيَ
بِهِ
النَّبِيُّ
صلّى اللّه
عليه وسلّم
يُحْمَلُ
قَدْ
أَصَابَهُ
سَهْمٌ
حَيْثُ
أَشَارَ
فَقَالَ
النَّبِيُّ
صلّى اللّه
عليه وسلّم ‏(‏
أَهُوَ هُوَ ‏)‏
‏. ‏ قَالُوا
نَع.َمْ ‏. ‏
قَالَ ‏(‏
صَدَقَ
اللَّهَ
فَصَدَقَهُ ‏)‏
‏. ‏ ثُمَّ
كَفَّنَهُ
النَّبِيُّ
صلّى اللّه
عليه وسلّم
فِي جُبَّةِ
النَّبِيِّ
صلّى اللّه
عليه وسلّم
ثُم.َّ
قَدَّمَهُ

فَصَلَّى
عَلَيْهِ
فَكَانَ
فِيمَا
ظَهَرَ مِنْ
صَلاَتِهِ ‏(‏
اللَّهُمَّ
هَذَا
عَبْدُكَ
خَرَجَ
مُهَاجِرًا
فِي
سَبِيلِكَ
فَقُتِلَ
شَهِيدًا
أَنَا
شَهِيدٌ
عَلَى ذَلِكَ
‏)‏ ‏‏ Şeddâd b. el Had (radiyallahü anh)’ten rivâyete
göre, bedevilerin biri Peygamber (sallallahü aleyhi ve sellem)’e geldi ve ona
iman etti, ona uydu sonra da: (Yurdum’dan göç edip sizinle birlikte
oturacağım) dedi. Rasûlüllah (sallallahü aleyhi ve sellem), onu ashabından birine
ilgilenmesi için tavsiyede bulundu. Daha sonra bir savaş oldu. Peygamber (sallallahü
aleyhi ve sellem), düşmandan esirler aldı ve esirleri taksim etti, o kimseye de hissesini
ayırды. O kimse, ashabından koyunlarını otlatıyordu. O gelince onun hissesine düşen esiri
kendisine verirler. O da: (Nedir bu) dedi. Ashab: (Peygamber (sallallahü aleyhi ve
sellem)’in sana ayırdığı hissedir) dediler. O hissesine düşen esiri Peygamber
(sallallahü aleyhi ve sellem)’e getirdi ve: (Bu nedir?) diye sordu.
Rasûlüllah (sallallahü aleyhi ve sellem) (Bunu da sana ayırdım) buyurdu. O
adam: (Ben ganimet elde etmek için sana uymadım boğazını göstererek, ben
şuramdan ok ile vurulup şehid olup Cennete girmek için sana uydum) dedi.
Rasûlüllah (sallallahü aleyhi ve sellem): (Eğer gerçekten doğru
söylüyorsan ve Allah’a verdiğin sözü tutarsan Allah’a
istediğini verir.) buyurdu. Kısa bir müddet sonra düşmanla savaştılar. O adamı işaret
ettiği yerden okla vurulmuş olarak, Rasûlüllah (sallallahü aleyhi ve
sellem)’e getirdiler. (Bu, O adam mı?) dedi. (Evet) dediler. Rasûlüllah
(sallallahü aleyhi ve sellem): (Allah’a verdiği sözü tutmuş. Allah’a
dilediğini ona vermiş) buyurdu. Sonra onu kendi cübbesi ile kefenledi ve önüne
koyarak namazını kıldı. Namazda işitilen duası şöyle idi: (Allah’ım, bu kulun Senin
yolunda hicret ederek şehid oldu. Ben de buna şahidim) buyurdu. (Nesaî,
“Cenaiz,” 61) Sonuç olarak yaptığımız her şeyin hesap gününde
Allah’a arz edileceği bilinciyle, Allah ve resûlünün buyruklarına muhalefet
etmekten ve kendimizi kandırmaktan uzak durup işlerimizi samimiyetle Allah için
yapmalıyız. Buna rağmen bir hata ve isyana düştüğümüzde ise
bilinçli hareket edip, kendimizi kontrol etmek, sorumluluğumuzu bilerek bu
günahlardan samimiyetle dönmemiz gerekir. İşte bu gibi durumlarda samimiyetimizin
göstergesi hatalarımızı telafi etmek için daha fazla iyilik, güzellikler
işlememizdir. Bu konudaki samimiyetimizi sözle değil pratikte göstermeliyiz.

Çünkü ortada amel olmadan sadece sözün dolaşması tek başına bir şey ifade etmediği gibi vebali de gerektirir. Yüce Allah, şöyle buyurur:
كَبُرَ
مَقْتًا
عِنْدَ اللهِ
اَنْ
تَقُولُوا
مَا لاَ
تَفْعَلُونَ
“Yapmayacağınız şeyleri söylemeniz, Allah katında büyük gazap gerektiren bir iştir.” (Saff, 61/3) Dr.Abdurrahman CANDAN

[islam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)